

PARAULES DE VIDA

«Aquest és el meu Fill, el meu Estimat»

Per commemorar, agrair i revifar el nostre bateig sacramental, som avui cridats a celebrar el baptisme de Jesús a mans de Joan el Baptista.

A tots els evangelis el relat del Baptisme de Jesús amb la proclamació de *la veu des del cel* fa de preludi al seu Ministeri públic.

L'evangelista Mateu és l'únic que explicita les reticències del Baptista que no volia admetre Jesús al seu baptisme de conversió dient: *Soc jo el qui necessito que tu em bategis. Com es que tu vens a mi?* El raonament és contundent: cada ritus baptismal té la força d'aquell de qui prové.

El diàleg de Jesús amb Joan respon a la qüestió de per què el Messies volgué rebre un baptisme definit com «de conversió i de penitència».

Jesús dona la resposta: *Convé que complim d'aquesta manera tot el que és bo de fer*: L'expressió de la versió litúrgica catalana «*tot el que és bo de fer*» descriu el text que literalment parla de «*tota justícia*», com sí ho diu la versió litúrgica castellana, indicant el projecte salvador de Déu. Quin pla de Déu pot reclamar que el Fill Unigènit de Déu es posi a la fila dels pecadors necessitats de penitència i conversió?

El discurs de Pere a casa de Corneli destaca que *Déu no fa diferències a favor d'uns o altres, perquè acull tothom qui creu en Ell i fa el bé*. Però també diu que *va adreçar la seva paraula a Israel anunciant-li l'Evangelí de la pau per Jesucrist, que és Senyor de tots*. Això preguem al Salm Responsorial: *Que Déu beneixi el seu poble amb el do de la pau*.

La carta-homilia als hebreus comença recordant que *en els dies definitius Déu ens ha parlat en la persona del Fill, únic Gran Sacerdot (He 2,17-18)*

que *calia fes en tot semblant als homes* per esdevenir així de debò *Gran Sacerdot digne de confiança*.

Cal entendre el baptisme de Jesús a mans del Baptista com una mostra més de la semblança del Fill de l'home amb els seus germans, els homes. Semblança desigual entre el baptisme *amb aigua* de Joan *vora el Jordà* i el sagrament del Baptisme *amb Esperit Sant i amb foc*, que prové de Crist i pel

qual *hem esdevingut un mateix ésser amb Crist (Catecisme núm. 2565)*.

El sagrament del Baptisme transmet les notes humils del Servent del Senyor: *No crida ni alça la veu, no es fa sentir pels carrers*.

Avui rebre el Baptisme no té ressonància social, moltes famílies no li donen la importància que realment té. Cal una veritable conversió vers una consciència de fe cristiana sobre aquest sagrament.

Quan sant Pau parla de *ser batejats «en» Crist* o també «*en el nom*» de Crist sempre usa una expressió direccional penetrant que caldria traduir millor dient «*cap a dins de Crist*». Ho ensenya l'Església: *Pel Baptisme ens unim a la mort i la Resurrecció de Crist (Catecisme núm. 790)*.

Tots els batejats cap a dins de Crist us heu revestit de Crist (Ga 3,27) perquè en llenguatge bíblic el «*vestit*» indica la realitat profunda d'una persona que pot ser percebuda pels altres. Els revestits de Crist viuen la seva identitat sacramental de fills de Déu amb el testimoniatge d'una vida autèntica evangèlica.

En l'escena del baptisme de Jesús destaca l'afirmació teològica de què *el cel s'obrí* indicant que amb Jesús de Natzaret divinitat i humanitat s'han unit per sempre. *La veu des del cel* completa la presència trinitària amb el Pare Déu que declara solemnement «*Aquest es el meu Fill, el meu Estimat, en qui m'he complagut*» i l'Esperit de Déu que suauement *davalla com un colom* sobre Jesús de Natzaret.

Donem-ne gràcies a Déu pel Bateig rebut i evangelitzem positivament sobre la importància del primer sagrament.

José Luis Arín Roig
Administrador diocesà

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Farts del Nadal

Ja ha passat un Nadal més. Hem menjat molt. Potser estem farts. Neules, torrons, farinots, pollastre rostit, escudella i carn d'olla. N'hem tingut prou? El Cap d'Any ens recorda que no.

Necessitem més per ser feliços. Què més ens falta? Sant Ignasi de Loiola ens ho havia avançat en començar els Exercicis Espirituals: «no el mucho saber harta y satisface el alma sino el sentir y gustar de las cosas internamente». Ens ho podem aplicar. Tot el que hem consumit aquests dies no ens ha saciat.

L'acumulació de moltes coses o de moltes vivències no és el més important a la vida. La nostra societat ens ven els seus productes i experiències com obligatoris per ser feliços. Rebem els estímuls i l'excitació d'una societat que ens força a experimentar-ho tot, a provar-ho tot, a continuar comprant encara que no necessitem res i ja ho tinguem tot.

L'infant Jesús del Pessebre, nascut en la pobresa, ens qüestiona un cop

més: I ara què? Un cop celebrat el Nadal toca preguntar-nos perquè Jesús ha vingut així sense l'embolcall de la riquesa i el poder que li correspondrien. La seva vinguda, com a bon mestre, és perquè aprenguem a viure d'una altra manera. No només no n'hem après sinó que hem capgirat el missatge. Haver viscut el Nadal no ens ha d'haver deixat molts regals ni moltes hores compartides amb molta gent.

El Nadal ens ha d'haver portat dos grans regals: un temps molt curt, limitat, pocs dies on hauríem d'haver valorat aquelles persones a les quals li hauríem d'haver dedicat un temps de qualitat, no un ésser-hi per ésser-hi. L'altre regal: haver sabut tastar («gustar») i sentir internament que Déu ens ha vingut a veure per quedar-s'hi.

Què en fem de Déu ara que el tenim aquí?

Mn. Valentí Alonso i Roig
Rector a diverses parròquies del Penedès

PALABRAS DE VIDA

«Este es mi Hijo amado»

Para conmemorar, agradecer y reavivar nuestro bautismo sacramental, somos hoy llamados a celebrar el bautismo de Jesús a manos de Juan el Bautista.

En todos los evangelios el relato del Bautismo de Jesús con la proclamación de *la voz de los cielos* hace de preludio a su Ministerio público.

El evangelista Mateo es el único que explicita las reticencias del Bautista que no quería admitir a Jesús en su bautismo de conversión diciendo: *Soy yo el que necesito que tú me bautices, ¿y tú acudes a mí?* El razonamiento es contundente: cada rito bautismal tiene la fuerza de aquel de quien proviene.

El diàlogo de Jesús con Juan responde a la cuestión de por qué el Mesías quiso recibir un bautismo definido como «de conversión y de penitencia».

Jesús da la respuesta: *Conviene que así cumplamos toda justicia*: indicando el proyecto salvador de Dios. ¿Qué plan de Dios puede reclamar que el Hijo Unigénito de Dios se ponga en la fila de los pecadores necesitados de penitencia y conversión?

El discurso de Pedro en casa de Cornelio destaca que *Dios no hace acepción de personas, sino que acepta al que lo teme y practica la justicia, sea de la nación que sea*. Pero también dice que *envió su palabra a los hijos de Israel, anunciando la Buena Nueva de la paz que traería Jesucristo, el Señor de todos*. Esto rogamos en el Salmo Responsorial: *El Señor bendice a su pueblo con la paz*.

La carta-homilía a los hebreos empieza recordando que *en esta etapa final, nos ha hablado por el Hijo, único Gran Sacerdote (Heb 2,17-18) que tenía que parecerse en todo a sus hermanos* para llegar a ser así de verdad Sumo Sacerdote *misericordioso y fiel*.

Debe entenderse el bautismo de Jesús a manos del Bautista como una muestra más del parecido del Hijo del hombre con sus hermanos, los hombres. Parecido desigual entre el bautismo *con agua* de Juan en el Jordán y el sacramento del Bautismo *con Espíritu Santo y fuego*, que proviene de Cristo y por el cual *nos hemos convertido en un mismo ser con Cristo (Catecismo n.º 2565)*.

El sacramento del Bautismo transmite las notas humildes del Siervo del Señor: *No gritará, no clamará, no voceará por las calles*.

Hoy recibir el Bautismo no tiene resonancia social, muchas familias no le dan la importancia que realmente tiene. Hace falta una verdadera conversión hacia una conciencia de fe cristiana sobre este sacramento.

Cuando san Pablo habla de *ser bautizados «en» Cristo* o también *«en el nombre» de Cristo* siempre usa una expresión direccional penetrante que habría que traducir mejor diciendo *«hacia dentro de Cristo»*. Lo enseña la Iglesia: *Esto es particularmente verdad en el caso del Bautismo por el cual nos unimos a la muerte y a la Resurrección de Cristo (Catecismo n.º 790)*.

Todos los bautizados hacia dentro de Cristo os habéis revestido de Cristo (Gál 3,27) porque en lenguaje bíblico el «vestido» indica la realidad profunda de una persona que puede ser percibida por los otros. Los revestidos de Cristo viven su identidad sacramental de hijos de Dios con el testimonio de una vida auténticamente evangélica.

En la escena del bautismo de Jesús destaca la afirmación teológica de que *se abrieron los cielos* indicando que con Jesús de Nazaret divinidad y humanidad se han unido por siempre jamás. *La voz de los cielos* completa la presencia trinitaria con el Padre Dios que declara solemnemente *«Este es mi Hijo amado, en quien me complace»* y el Espíritu de Dios que suavemente *bajaba como una paloma y se posaba sobre Jesús de Nazaret*.

Demos gracias a Dios por el Bautismo recibido y evangelicemos positivamente sobre la importancia del primer sacramento.

José Luis Arín Roig
Administrador diocesano

Romeria de la Terra Alta a Montserrat

Enguany la nostra comarca ha començat el camí cap als 50 anys de la romeria del nostre arxiprestat a Montserrat.

Durant tres dies hem pogut pregar a la Mare de Déu uns 200 pelegrins, units per l'amor a la Mare de Déu. La pregària de la nit a Montserrat, el rosari de l'aurora, la xerrada dels monjos de Montserrat, les misses i oracions amb els monjos, actes festius de

nit, han marcat els 49 anys de la romeria. Com a cloenda, el diumenge vam tenir la presència del bisbe Javier, fill de la comarca i auxiliar de Barcelona, que ens parlà de les arrels de la romeria i l'alegria per les pròximes noces d'or.

Durant el 2023 tindrem algun acte a la comarca per commemorar els 50 anys.

Mn. David Arasa

Jornada de l'Esperit en el Curs Alpha

Pot semblar recurrent publicar cada cert temps aquesta notícia, però esperem no cansar-vos ni deixar de publicar que la parròquia de l'Hospitalet de l'Infant hem organitzat, una vegada més, un Curs Alpha (i ja en van set). La crònica en concret té a veure amb la Jornada de l'Esperit (tot i que l'habitual hauria de ser un cap de setmana) que va tenir lloc el passat 12 de novembre al Santuari del Loreto, un indret que s'ha convertit en habitual, tant pel lloc com per l'acollida dels Pares Rogacionistes.

Vam constatar, una vegada més, la dificultat de poder convidar la gent a fer el curs i més encara la de participar en aquesta Jornada. Però això no ens ha fet desdir de tirar-ho endavant i de fer aquesta sortida, que és el punt central del curs, col·locat al bell mig de les sessions. La impressió de la gent després de la Jornada, de les xerrades, de la convivència i, sobretot, de la pregària de l'Esperit, va ser, nova-

ment, molt positiva i emocionant. En publicar aquesta crònica encara ens faltaran algunes sessions per acabar el curs, si Déu vol, pels voltants de Nadal. Esperem que la infusió de l'Esperit doni els seus fruits, tant en els participants com en els seus organitzadors.

Mn. Jordi Salvadó

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

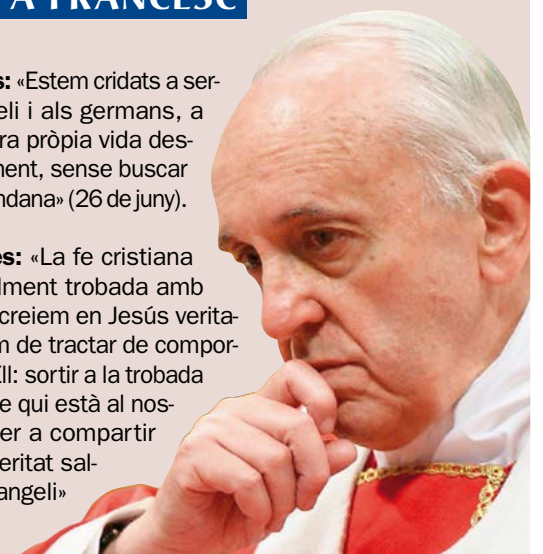
@Pontifex_es: «Demànem a Jesús la força de ser com Ell, de seguir-lo amb ferma decisió; de no ser venjatiu i intolerants

quan sorgeixen dificultats, quan ens esforcem per fer el bé i els altres no ho comprenen» (26 de juny).

@Pontifex_es: «Benvolgudes famílies, siguin signe del Crist vivent, no tinguin por del que el Senyor els demana ni de ser generoses amb Ell. Siguin la llavor d'un món més fraterno, el rostre acollidor de l'Església. I, si us plau, resin sempre!» (26 de juny).

@Pontifex_es: «Estem cridats a servir a l'Evangelí i als germans, a oferir la nostra pròpia vida desinteressadament, sense buscar cap glòria mundana» (26 de juny).

@Pontifex_es: «La fe cristiana és essencialment trobada amb Jesucrist. Si creiem en Jesús veritablement, hem de tractar de comportar-nos com Ell: sortir a la trobada dels altres, de qui està al nostre costat, per a compartir amb ells la veritat salvífica de l'Evangelí» (28 de juny).

Adrià VI: un home per a la reforma de l'Església

Enguany es commemora el 500 Aniversari de l'elecció Adrià d'Utrecht, llavors bisbe de Tortosa, com a papa Adrià VI. Per això la Fundació «Fe i Cultura: Joan Baptista Manyà» va organitzar unes conferències dedicades al personatge.

El dijous 17 novembre, el conferenciant va ser el M.I. Miquel Navarro Sorní, catedràtic d'Història de l'Església de la Facultat de Teologia de València. Gran coneixedor de l'època, presentà magistralment el panorama general tant de la societat europea com dels corrents teològics i espirituals llavors dominants. Concentrà l'anàlisi sociològica-teològica en defensar que el veritable problema de la Reforma protestant va ser un problema teològic: sense menystenir la qüestió escandalosa dels abusos de po-

der i vida luxuriosa dins la Cúria romana, fins a l'entorn i dins mateix el papat. Explicà amb panoràmica històrica que es trobà a faltar un debat profundament teològic sobre com havia de ser l'Església de Crist a la llum radicalment de les Sagrades Escripures i de la Tradició viva, en comptes d'acusar-se els uns als altres. Al papa Adrià VI, home auster i dialogant, li mancà un veritable programa reformador: tenia un sant desig però no tenia un bon programa.

Comparant els temps d'Adrià VI amb els nostres es veu que la crida a la sinodalitat d'avui és tan necessària i urgent com insuficient, si no va precedida i presidida per una profunda visió teològica i bíblica.

José Luis Arín Roig
Vicari General

Confirmacions a l'Ametlla de Mar

El propassat dissabte 19 de novembre, vigília de la festivitat de Crist Rei i Salvador de tot el món, el nostre bisbe Don Enrique, en una de les seves darreres sortides a les parròquies de la diòcesi, va confirmar 3 joves de l'Ametlla de Mar, feligreses de la Purificació de Maria.

El Sr. Bisbe, fent referència a l'Evangelí de sant Lluc de les lectures del dia, va comparar l'ambient actual en el que viuen els joves que volen seguir Jesús i les dificultats amb les que es troben els cristians, amb el que li passà a Jesús clavat a la creu abans de morir; tothom es burlava d'ell. Encoratjant-nos a no perdre l'esperança ni en els moments més dificultosos, ens invità a fer com el «bon malfactor» penjat al costat de la creu del Senyor i dir-li: «Jesús, recordeu-vos de mi, quan arribeu al vostre Regne», animant a les joves i als presents a ser fidels al Senyor.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

9. ■ Dilluns (litúrgia de les hores: 1a setm.) [He 1,1-6 / Sl 96 / Mc 1-14-20]. Sant Eulogi de Còrdova, prev. i mr. (859) mossàrab; sants Julià i Basilisa, esposos, mrs.; sant Adrià de Canterbury.

10. ■ Dimarts [He 2,5-12 / Sl 8 / Mc 1,21-28]. Sant Agató, papa (sicilià, 678-681); sant Pere Ursèol, monjo de Sant Miquel de Cuixà; beat Gregori X, papa (1271-1276).

11. ■ Dimecres [He 2,14-18 / Sl 104 / Mc 1,29-39]. Urgell: □ Beata Anna M. Janer i Anglarill, vg., fundadora de les Germanes de la Sagrada Família d'Urgell; sant Higini, papa (grec, 136-140) i mr.; sant Salvi, bisbe i mr.; santa Hortènsia, vg.

12. ■ Dijous [He 3,7-14 / Sl 94 / Mc 1,40-45]. Sant Arcadi, mr.; sant Alfred, monjo, patró de l'amistat; sant Nazari, monjo; santa Tatiana, mr.; sant Martí

de Lleó, prev.; sant Victorià, bisbe; sant Antoni-Maria Pucci, prev. servita; santa Cesarina, vg.; sant Bernat de Corleone, rel. caputxí.

13. ■ Divendres [He 4,1-5.11 / Sl 77 / Mc 2,1-12]. Sant Hilari (†367), bisbe de Poitiers i doctor de l'Església; sant Gumersind, mr.; santa Verònica de Benasco, vg.

14. ■ Dissabte [He 4,12-16 / Sl 18 / Mc 2,13-17]. Sant Joan de Ribe-

ra, bisbe de València; sant Fèlix de Nola, prev.; sant Malaquies, profeta (s. V aC); santa Macrina.

15. ■ Diumenge vinent, II de durant l'any (litúrgia de les hores: 2a setm.) [Is 49,3-5-6 / Sl 39 / 1Co 1,1-3 / Jo 1,29-34]. Sant Pau, ermità a Tebes (Egipte, s. IV); sants Maur (Maure o Mauri) i Plàcid, abats, deixebles de sant Benet (s. VI); sants Habacuc (s. VII aC) i Miquees (s. VIII aC), profetes.

Baptisme del Senyor (A)

COMENTARI

«Va passar fent el bé i donant la salut a tothom»

El nucli de la festa d'avui, el dia del Baptisme de Jesús, el trobem a l'evangeli. Jesús va al Jordà per ser batejat per Joan, però aquest no ho vol fer: sap qui és Jesús. Però el Senyor li respon que el que cal fer ara és batejar-lo. I en batejar-lo es produeix la gran teofania: *Un cop batejat, el cel s'obrí i [Jesús] veié que l'Esperit de Déu baixava com un colom i venia cap a ell, i una veu deia des del cel: Aquest és el meu Fill, el meu estimat, en qui m'he complagut.* Aquell Jesús que es presenta per a ser batejat com un pecador més, és en realitat, el Fill de Déu, l'estimat del Pare. El Pare només es pot complaure en ell. Ara es revela l'autèntic realitat d'aquell home encara jove que acaba d'arribar de Galilea. I les altres lectures ens ajuden a entendre qui és aquell penitent que s'atansa a Joan. La primera lectura ens recorda que ell és *el Servent* de Déu i explicita la seva missió: *Aquí teniu el meu servent, el meu estimat. He posat en ell el meu Esperit perquè porti el dret a les nacions fins a haver-lo implantat a la terra.* La seva predilecció seran els més necessitats: *Et destino a ser aliança del poble, llum de les nacions, per tornar la vista als ulls que han quedat cecs, per treure de la presó els encadenats i alliberar del calabós els qui vivien a la fosca:* és tot un programa del que portarà a terme Jesús. I sant Pere a la segona lectura defineix Jesús en termes semblants: *Parlo de Jesús de Nazaret. Ja sabeu com Déu el va consagrar ungint-lo amb Esperit Sant i amb poder, com passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell.* Aquest és Jesús: consagrat per l'Esperit Sant, amb gran poder, passà fent el bé i lluitant contra el mal. Aquesta és la missió de Jesús manifestada en el dia del seu baptisme. Nosaltres, batejats també com Jesús, plens del seu mateix Esperit Sant, estem cridats a continuar la seva missió, a passar pertot arreu fent el bé a tothom sense distincions i a curar tots els mals: l'egoisme, l'orgull, l'odi, el pecat.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 42,1-4.6-7)

Això diu el Senyor: «Aquí teniu el meu servent, de qui he pres possessió, el meu estimat, en qui s'ha complagut la meva ànima. He posat en ell el meu Esperit perquè porti el dret a les nacions. No crida ni alça la veu, no es fa sentir pels carrers, no trenca la canya que s'esberla, no apaga la flama del ble que vacil·la; porta el dret amb fermesa, sense defallir, sense vacil·lar, fins haver-lo implantat a la terra, fins que les illes esperin les seves decisions.

»Jo, el Senyor, t'he cridat bondadosament, et prenc per la mà, t'he configurat i et destino a ser aliança del poble, llum de les nacions, per tornar la vista als ulls que han quedat cecs, per treure de la presó els encadenats i alliberar del calabós els qui vivien a la fosca.»

▶ Salm responsorial (28)

R. *Que el Senyor beneeixi el seu poble amb el do de la pau.*

Doneu al Senyor fills de Déu, / doneu al Senyor glòria i honor, / honoreu el Senyor, honoreu el seu nom, / adoreu el Senyor, s'apareix la seva santedat. R.

La veu del Senyor es fa sentir sobre les aigües, / ve el Senyor sobre les aigües torrencials. / La veu del Senyor és potent, / la veu del Senyor és majestuosa. R.

El Déu majestuós fa esclatar la tempesta / i al seu palau tot canta: Glòria! / El Senyor té el soli en les aigües diluvials, / hi seu el Senyor, rei per sempre. R.

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols

(Ac 10,34-38)

En aquells dies, Pere prengué la paraula i digué: «Ara veig de veritat que Déu no fa diferències a favor d'uns o altres; Déu acull tothom qui creu en ell i fa el bé, de qualsevol nacionalitat que sigui. Ell va adreçar la seva paraula al poble d'Israel, anunciant-li la nova felicitat: la pau per Jesucrist, que és Senyor de tots.

»Vosaltres ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batejar. Parlo de Jesús de Nazaret. Ja sabeu com Déu el va consagrar ungint-lo amb Esperit Sant i amb poder, com passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell.»

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu

(Mt 3,13-17)

En aquell temps, Jesús, que venia de Galilea, es presentà a Joan, vora el Jordà, perquè el bategés. Joan no el volia admetre al baptisme. Li deia: «Soc jo el qui necessito que tu em bategis. Com és que tu vénis a mi?» Jesús li respongué: «Accedeix per ara a batejar-me. Convé que complim d'aquesta manera tot el que és bo de fer.» Llavors hi accedí. Un cop batejat, Jesús sortí de l'aigua a l'instant. Llavors el cel s'obrí i veié que l'Esperit de Déu baixava com un colom i venia cap a ell, i una veu deia des del cel: «Aquest és el meu Fill, el meu estimat, en qui m'he complagut.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 42,1-4.6-7)

Esto dice el Señor: «Mirad a mi siervo, a quien sostengo; mi elegido, en quien me complazco. He puesto mi espíritu sobre él, manifestará la justicia a las naciones. No gritará, no clamará, no voceará por las calles. La caña cascada no la quebrará, la mecha vacilante no la apagará. Manifestará la justicia con verdad. No vacilará ni se quebrará, hasta implantar la justicia en el país. En su ley esperan las islas.

»Yo, el Señor, te he llamado en mi justicia, te cogí de la mano, te formé e hice de ti alianza de un pueblo y luz de las naciones, para que abras los ojos de los ciegos, saques a los cautivos de la cárcel, de la prisión a los que habitan en tinieblas.»

▶ Salmo responsorial (28)

R. *El Señor bendice a su pueblo con la paz.*

Hijos de Dios, aclamad al Señor, / aclamad la gloria del nombre del Señor, / postraos ante el Señor en el atrio sagrado. R.

La voz del Señor sobre las aguas, / el Señor sobre las aguas torrenciales. / La voz del Señor es potente, / la voz del Señor es magnífica. R.

El Dios de la gloria ha tronado. / En su templo, un grito unánime: «¡Gloria!». / El Señor se sienta sobre las aguas del diluvio, / el Señor se sienta como rey eterno. R.

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles

(Hch 10,34-38)

En aquellos días, Pedro tomó la palabra y dijo: «Ahora comprendo con toda verdad que Dios no hace acepción de personas, sino que acepta al que lo teme y practica la justicia, sea de la nación que sea. Envié su palabra a los hijos de Israel, anunciando la Buena Nueva de la paz que traería Jesucristo, el Señor de todos.

»Vosotros conocéis lo que sucedió en toda Judea, comenzando por Galilea, después del bautismo que predicó Juan. Me refiero a Jesús de Nazaret, ungido por Dios con la fuerza del Espíritu Santo, que pasó haciendo el bien y curando a todos los oprimidos por el diablo, porque Dios estaba con él.»

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo

(Mt 3,13-17)

En aquel tiempo, vino Jesús desde Galilea al Jordán y se presentó a Juan para que lo bautizara. Pero Juan intentaba disuadirlo diciéndole: «Soy yo el que necesito que tú me bautices, ¿y tú acudes a mí?».

Jesús le contestó: «Déjalo ahora. Conviene que así cumplamos toda justicia». Entonces Juan se lo permitió. Apenas se bautizó Jesús, salió del agua; se abrieron los cielos y vio que el Espíritu de Dios bajaba como una paloma y se posaba sobre él. Y vino una voz de los cielos que decía: «Este es mi Hijo amado, en quien me complazco.»